

BİNBİR ROMAN

Cilt: 6 - Sayı: 144 - 25 Kuruş

14 - Şubat - Çarşamba - 1951

ERTESİ SABAH MAHKUNLAR İŞE GİTMEK ÜZERE SIRAYA GEÇTİKLERİ SIRADA PAVLO GÖZLERİYLE MÜDÜRİYET ÖNÜNDE STEL YOK.. HER SABAH ORA.. LAYI ARADI.. DA OLURDU HALBUKİ.. ONUNLA KONUŞMAM LÂZİM..

52/

ARADIĞIM KADIN

FAKAT GARDİYAN ONUN BÖYLE DURUP BAKMASINA MANI OLDU. HAYDI SANKİ İYİ HAREKET EDİYOR MUŞTA..
DELİKANLI.. SIRAYA GEÇ.. YOKSA BAŞKA TÜRLÜ HAREKET EDECEĞİM HA!
YAZİFESİNİ YA. PIYOR.. NE YAP. SIN.?

İŞE BAŞLAMAK İÇİN KAZMASINI ARAR KEN.. AYAGI YUMUŞAK BİR ŞEYE TAKILDI.

O DA NE?

OCAĞA GELDİĞİ ZAMAN.. TUHAF ŞEY.. BU SEFER SANDIK DOLU DEĞİL.. ZAVALLI YAVRUCAK GALİBA YORULMAGA BAŞLADI. ONU VAZGEÇİREBİLSEYDİM.

YARI KARAN. LIKTA, BU CİS. MIN, 'EL YOR. DAMIYLA BİR KADIN JÜCUDU OLDUĞUNU ANLADI. STELLA OLSA GEREK BENİM İÇİN BAYILMIŞ.

FENERİ ALIP GERİ DÖNÜNCE..

A! BUNUN SAĞLARI
SARI.. BU STELLA
DEĞİL..

52/2

DAHA DİKKATLİ BAKINCA
BİR HAYRET FERYADI
BASTI.

MATİLDE.. MA-
TİLDEÇİĞİM BE.
NİM..

LÂMBAYI YÜZÜNE DAHA İYİ YAK-
LAŞTIRDI.

O..O.. SEVGİLİM CEVAP
VER.. NASIL SEN BURLA-
RA GELDİN? YOKSA RÜ-
YA MI GÖRÜYÖRÜM..

PAVLO ELLERİNİ
MATİLDENİN İPEK SAĞLARI
ARASINA SOKTU.

MATİLDE.. OH.. GÖZ
KAPAKLARINDA BİR
KİPİRTİ VAR.. MA-
TİLDE MATİLDE
BANA CEVAP VER

MATİLDE KENDİNE
GELDİ. GÖZLERİNİ
AÇTI. BİR ŞEY SÖY-
LEMEDEN PAV-
LONUN BOYNUNA
SARILDI.

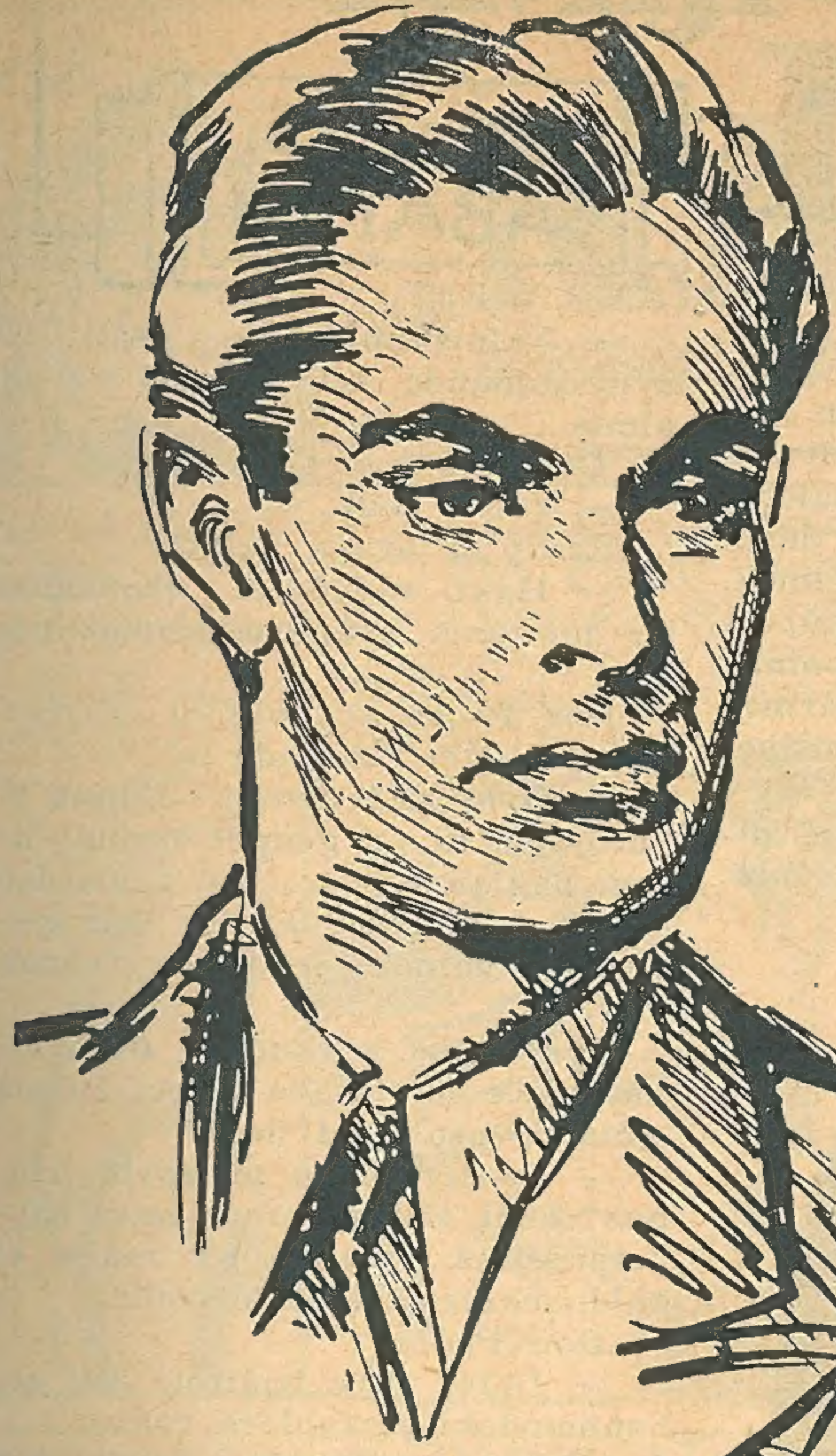
AFFET BENİ PAVLO..
SANDIĞI DOLDURAMA..
DİM BU GECE..

SUS.. SENİN BURA
DA GALIŞMAN BENİ GİLDİR-
TACAK.. BURAYA NASIL GİR-
DİN ONU SÖYLE..
HÂLÂ GÖZLERİ
ME İNANA
MIYORUM

144/2

ARKASI VAR

«Bugün yılbaşı, yarın bayram dersek, iki haftaya kalmaz...»

Dorothy ile Carl fevkalâde dans eden bir çift olduklarına kaniydiler. Ama ne yazık ki dansör ve dansözlere iş temin eden empozaryolar henüz bu kanaati edinmemişlerdi.

Dorothy ve Carl, artistlere anlayışlılık gösteren bir müessesede, New York'un Algonquin adlı otelinde kalıyorlardı. Ama tükenmek üzere olan paraları günün birinde onları, ilerisi için önemli bir karar almak mecburiyetiyle karşı karşıya bıraktı. Hiçbir yerde iş bulamamışlardı ve bu gidişle bulmaları da çok büyük bir şansa bağlıydı.

Önlerinde iki sık vardı: Muvakkat bir zaman için mağlûbiyeti kabul edip şimdiden ailelerinin yanına dönmek; veya buna mecbur olunca ya kadar mücadele etmek. Bu takdirde, ellerindeki parayı mümkün olduğu kadar çok idare etmek için, pek büyük fedakârlıklara katlanmaları lâzım gelecekti.

O akşam başbaşa verip sıkı bir hesap yaptılar ve otele sadece oda parası verip, karınlarını dışardan aldıkları öteberiyle doyurmak şartına riayet ettikleri takdirde altı hafta daha New York'ta kalabileceklerini anladılar. Bu altı hafta zarfında belki insafsız empozaryolardan birinin dikkatini çekmeğe muvaffak olabilirlerdi.

Carl üzüntü içinde sevgili Dorothy'sine:

— Ne zaman başlıyoruz? diye sordu.

— Yarın.

— Bukadar çabuk mu? Yarının yılbaşı olduğunu unutuyorsun galiba.

— Sen de, bugün yılbaşı, şu gün bayram dediğimiz takdirde iki haftaya varmadan evlerimize dönmeğe mecbur kalacağımızı unutuyorsun.

Ertesi gün, akşam üzeri odaya girdiği zaman Carl'ın koltuğu altında bir paket vardı. Paketi masanın üzerinde açtığı zaman içinden ufak bir ekmek ve bir kangal salam çıktı.

Bunları yemek üzere iskemlele-

rini çekip oturduktan sonra, ne çatalları, ne tabakları, ne de sucukla ekmeği kesecek bıçakları olduğunu hatırladılar.

Dorothy'nin aklına derhal parlak bir fikir geldi. Bu defaya mahsus olmak üzere aşağıdan bir tabak çorba getirtebilirlerdi. Tabii garson çorbayı tek başına getiremez, muhakkak tekerlekli masanın üzerini lüzumlu lüzumsuz bir sürü tabak, çatal, peçete, tuzluk ve biberlikle donatıp getirirdi.

Telefonu açıp garsondan bir porsiyon çorba getirmesini rica ettiler. Garson şaşkınlıkla sordu:

— Bir tek tabak mı
— Evet, bir tabak.

— Yanında başka bir şey filân!
— Hayır, teşekkür ederiz başka bir şey istemez.

Bes dakika sonra garson tekerlekli masayı ite ite geliyordu. Onların tahmin ettikleri her şeyi beraberinde getirmişti.

Carl'la Dorothy zekâlarının inceliğinden, yüksekliğinden memnun gülerek onu seyrediyorlardı.

Garson odadan çıkar çıkmaz, yastıkların arkasına saklamış oldukları ekmekle salamı meydana çıkarırdılar ve bıçakla gayet ince dilimlerle halinde kestiler.

Biraz sonra, ekmek, salam ve çorbadan ibaret olan ziyafetleri sona ermişti. Otel idaresi tarafından parasız olarak verilen buzlu suları bardaklara doldurup birbirlerinin sıhhatine kaldırdılar.

Çorba onlara 50 sente malolmuştu. Ama bu masrafa bir daha girecek değillerdi. Dorothy hemen ertesi sabah, ucuz mal satan bir dükkâna gidecek ve tabak, çatal, bıçak gibi şeyleri tedarik edecekti.

Masa başından kalktıktan sonra Carl Dorothy'yi kucakladı. Uzun

uzun öpüştiler. Sonra garsona telefon edip, sofrayı kaldırmak üzere gelmesini bildirdiler. Bu arada Carl çorbanın parasıyla ona verecekleri bahşişi hesaplayıp pantolonunun cebine koymuştu.

Garson masanın üzerindeki tabakları ve örtüyü topladıktan sonra odayı terketmeğe hazırlandı. Diğer odalarda kaldırmış olduğu mükellef ziyafet sofralarıyla buradaki fakirane yemek artıklarını mukayese edip epey hayrete düştüğü anlaşıyordu. Carl hesabı istediği zaman bu şaşkınlık son hadini buldu ve garson:

— Ne hesabı? diye sordu.

— Ne hesabı olacak, şu içtiğim çorbanın tabii.

O zaman garson güldü:

— Hesap yok.

— Nasıl oluyor da hesap yok?

— Yılbaşı olduğu için bu gece müşterilerimizin hepsi otel direktörlüğü hesabına yiyip içtiler. Her odaya hindi götürdük. Yemek istemeyen yegâne müşteriler sizsiniz...

Herhalde rejime filân girmiş ol-

(Arkas: 14. sayfada)

SIYAH PELELERİN Lİ ADAM

YAZANI RAFAEL
SABATINI

Tarihî Aşk ve Macera Romanı: 20

Don Pedro güldü:
— Allah, Allah... Bunu da ne-
reden çıkardınız?

— Asıl kanınızı lekeliyecek bir hareketin eşiğinde bulunuyorsunuz! Bana, çocuklarınız için mütereddi bir kavimden bir kadını seçtiğinizi söylediniz...

Don Pedro, rahibin maksadını anlamıştı. Fakat hayret etmekten kendini alamadı. Hakikaten işin bu ephesini düşünmemişti. Mütereddit bir halde durdu. İtiraf ettiği gibi kilisenin sadık bir bendesiydi. Fakat tereddüdü uzun sürmedi. Kendine olan itimadı ve Margaret'i teshir ettikten sonra onu nasıl olup da katolik dine sülük ettireceği, şüphelerini defetti. Bunu Frey Luis'e söyleyince kendini o zamana kadar zorluklar içinde gören rahibin gözlerinin önünde âdetâ bir ışık yanmış oldu.

— Allah sizi korusun, dedi. Bir an böyle düşürmek hatasına kapıldığım için beni affedin...

Ondan sonra fikrini açıkladı Don Pedro'nun bu uğurda kadına şiddet kullanmasını dahi tasvip ediyordu. Sık, sık Margaret'le temas ederek onun ruhunu tereddidi mikroplarından temizliyecek, hak yolunu göstererek kendisini Mendoza'lara lâyık bir karı ve müstakbel Mendoza'ların analığına uygun bir hale getirecekti.

Bu Don Pedro'nun bile bizzat Frey Luis'den istemiyeeği bir hizmetti. Mademki kendisi bunu deruhde ediyordu. Mesele yoktu ve bu işin Margaret'le evlenmeden tahakkuku en münasibi idi.

Lady Margaret'e vaazederek onu katolik mezhebine sokma işine böylece memur edilmiş oldu.

Maksadını Margaret'e açmak için üç gün dikkat, sabır ve itina

ile çalıştı. Margaret önceleri kendisini alâka ile dinliyordu. Hattâ birçok sualler sorduğu bile oluyordu. Genç kızın konuşmalarını minnetle karşılıyor, geçmiş ve geleceği düşünmesine mâni olduğu için memnun oluyor ve karaya çıkacakları günü bekliyordu. Fakat Frey Luis yavaş yavaş maksada girip onu katolik dininin bayrağı altına girmeğe davet ettiği zaman Margaret kendini tutamıyarak gülmeğe başladı. Adetâ bir sinir buh-

Margaret kendini tutamıyarak gülmeğe başladı.

ranına tutulmuş gibi gülüyordu. Rahip şeytanların hücumuna uğramış gibi şaşırılmış, Allahın lânetine çarpılmış kadar korkmuştu. Elleriyle yüzünü kapayarak kamanın kapısına doğru geriledi:

— Allah sizi korusun, dedi. Ve kendini dışarı attı. Bu hâdise onunla konuşmağa başladığının ü-

çüncü günü olmuştı. Genç kızın hali, rahibin gözünün önünden gitmiyor, onu karşısında granit bir kaya gibi dikilmiş, kahkahalarla gülerken görüyordu. Biraz deniz havası almak, kendine gelmek, âsabını teskin etmek için küpeşteye yaslandığı sırada bir el omuzuna dokundu. Başını çevirince Don Pedro'yu gördü. Gülümsiyerek ona bakıyordu:

— Neyiniz var Frey Luis? diye sordu. Şeytan görmüş gibisiniz.

— Yalnız bu kadar değil... O aynı zamanda ağının içine sizi de almış...

Don Pedro sert bir sesle:

— Yeter, dedi...

Rahip te ayağa kalktı:

— Haklı olduğuna inandığım bir mevzuda beni susturamazsınız, dedi...

Don Pedro kızgınlığını kaybetmişti. Alaycı bir ifade ile:

— Öyle mi? dedi... Yalnız unutmayın ki bu gemide benim de bazı haklarım var. Bu haklardan biri de sizi çekilmez bir hale geldiğiniz zaman gemiden atmak olur...

Frey Luis korkudan değil fakat böyle bir hitaba maruz kalmış olmanın asabiyeti ile:

— Bunları bana mı söylüyorsunuz? dedi. Siz imanınızı zaten kaybetmişsiniz... Sizden bir rahibe el kaldırmamız bile beklenebilir...

Don Pedro:

— Defol, diye bağırdı. Git cehennemdeki şeytanlara vaazet...

Rahip yenlerinde ellerini kavuşturdu:

— Sizi ikaz etmek istemiştin, dedi. Fakat nasihat dinleyecek vaziyette değilsiniz... Allah yardımcınız olsun...

— Benim de sana bir nasihatim olsun, eğer doğru, dürüst bir şekilde memlekete dönmek istiyorsan çeneni tut ve defol...

Frey Luis karşısındaki adama baktı. Sonra şapkasını başına çekti. Allahın, günahlarını affetmesi için Don Pedro için dua etmek üzere oradan uzaklaştı.

XVI

Enkizisyon Diyarı

İki gün sonra bir akşam üstü Santander'de Monte Volera'nın yeşil bir anfi-teatr gibi koyunda demirliyordu.

Demoiselle gemisindeki son 2 gün zahiri sükûnete rağmen çok asabî bir hava içinde geçmişti. Frey Luis bir daha Lady Margaret'le konuşmağa teşebbüs etmemişti. Bir iki defa Don Pedro'yu düştüğü dalâletten kurtarmak için konuşmak istemiş, bunun bir Allah adamının, merhameti saikasıyla olduğunu anlayan Don Pedro her seferinde şiddetle onun sözünü kesmişti. Bu hareketler de Dominiken papazının kanaatini kuvvetlendirmekten başka bir işe yaramamıştı...

Don Pedro Lady Margaret'e karşı da çok kırgın vaziyette idi. Kendisinde birtakım kuruntular baş göstermişti. Onun sakin ve cesur tavrı karşısında ümitleri yavaş, yavaş kayboluyordu. Her münakaşanın sonunda dönüp, dolaşip aynı neticeye varıyorlar. Genç kız:

— Dünyada hiçbir zaman affetmeyeceğim bir suç işlediniz... Bunu telâfi için boşuna uğraşmayın...

Diyordu.

Don Pedroda başlayan bu ümitsizlik onun kabadayılık damarlarını kabartıyordu. İki günlük bir sükûn ve dargınlıktan sonra ilk münakaşa Santander koyunda demirledikleri Ekim akşamı patlak verdi.

Margaret büyük kabinde oturmuş, yani ayak atacağı bir top-rakta müdafaasız mücadelesine nasıl hazırlanacağını düşünüyordu. Don Pedro içeri girdi. Rengi sapsarı, kızgın, gözleri parlaktı:

(Arkası 14. sayfada)

Hayatta Yükselmek...

Yabancı dil, hayatta yükselmenize imkân verecek en esaslı bir merdivendir. Bugün gramofon plâkları Linguafon metoduyla yabancı dil öğrenmek gayet basit bir iş olmuştur.

Zira plâklardan istediğiniz dili fasih ve doğru şivesile dinlerken aynı zamanda kitabından yazısını takip eder, resimlerde de mevzuu gözlerinizle görürsünüz. Bu üç unsur beraberce çalışırken, siz de dersi otomatik olarak bellersiniz. Ayrıca vazifelerinizi de Enstitü tashih, ve anlaşılmanış her noktayı size pedagojik esaslara göre izah edecektir. Linguafon metodundan istifade etmek bir zekâ eseri göstermektir. İlişik kuponu doldurup göndererek parasız resimli broşürümüzü isteyiniz.

NAT PINKERTON

BU İŞ BENİM HO-
ŞUMA GİTMİYOR.
BU BAYGIN PO-
LİSLE BURADA
KALMAK...

ÜZÜLME! PINKER-
TON UZUN ZAMAN
AYILMAZ. BEN ŞİMDİ
GİDİYORDUM. BİRAZDAN
BİR HANIM VE BİR SÜ-
RÜ ZÜMRÜT
SELEĞİNİ

72

BAYLAR BAYANLAR
BUNDAN SONRAKİ
GÖSTERİMİZ...

MRS GİTTERTON
SİZİNLE DERHAL
KONUŞMALIYIM

BU VAKİTSİZ MÜ.
DAHELENİZİN
SEBEBİ NEDİR?

AFFEDERSİNİZ..
DAVETLİLERİNİZ..
DEN BİRİ BAYIL-
MIŞ.. BELKİ KALP
SEKTESİDİR.

MİS DORYAN, MİKROFONDA
BENİM YERİMİ ALIR MİSİNİZ
MR MOREYLE BİRKAÇ
DAKİKA KONUŞMAM
LAZIM..

TABİİ..
MRS.
GİTTER-
TON..

King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ŞU BAYILAN
KADIN NE-
REDE?

KADIN DEĞİL ERKEK..
KENDİSİNİ KADINLARIN
TUVALET ODASINA YA-
TIRDIK..

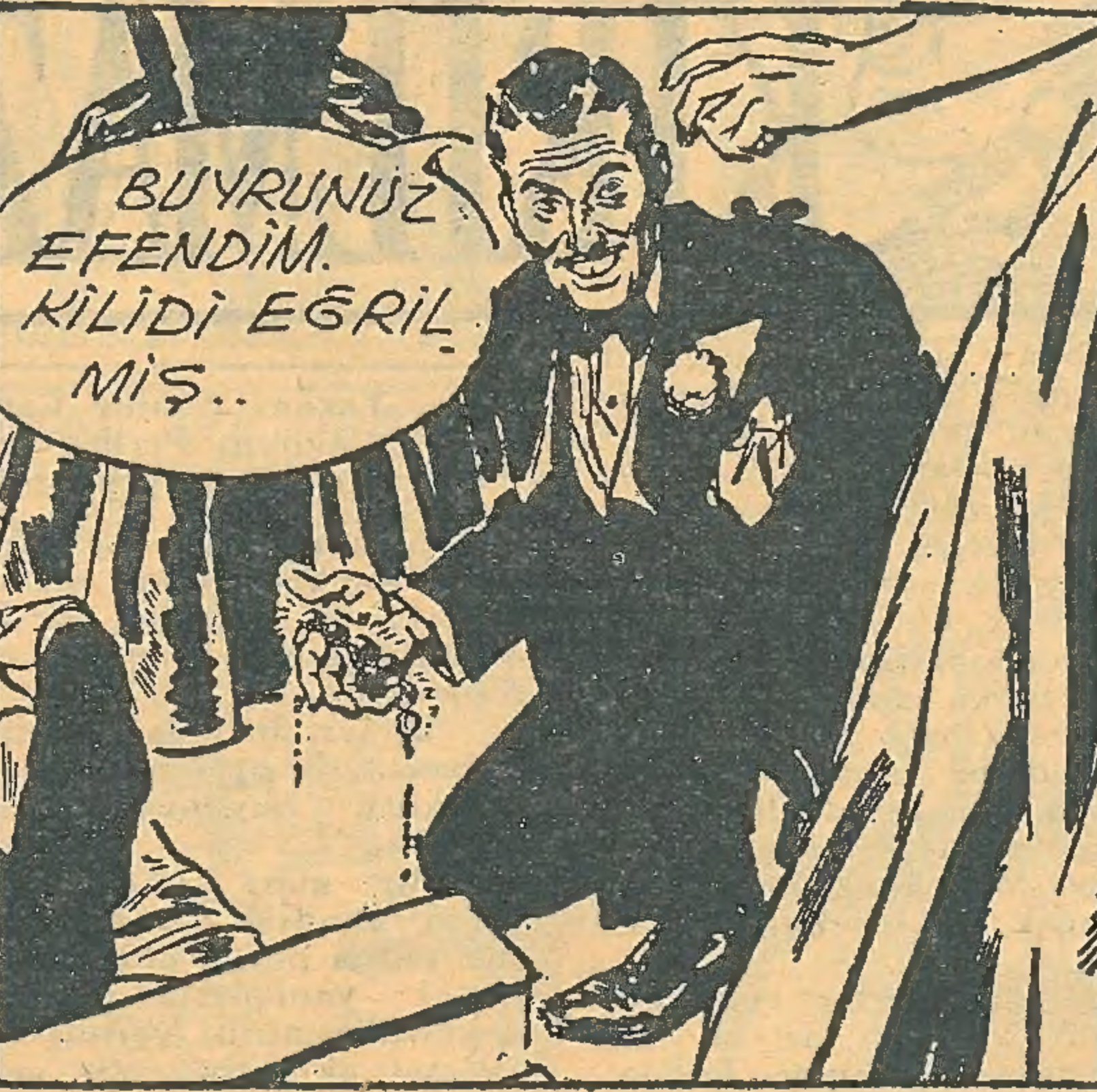

AMAN YARABBI..
KİTİ KARYİLİN
KAVALYESİ...

AH ZÜM-
RÜTLERİM.

King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

BUYRUNUZ
EFENDİM.
KİLİDİ EĞRİL-
MIŞ..

HAYRET.. ŞİMDİ..
YE KADAR HIÇ
DÜŞMEMİŞTİ
KİLİTLEME YERİ
DE SAĞLAM

MÜSAADE
EDER..
SENİZ
SİZE
YARDIM
EDE-
YİM

HAYIR.. BEN TA-
KARIM. TEŞEK-
KÜR EDE-
RİM.

144

BEN GİDİYDÜ-
RUM. RİCA EDE-
RİM MR. PINKER-
TONA İHTİSAM
EDİNİZ.

SİZ TELÂŞLANMAYIN..
ONU BİRAZ DIŞARI
ÇIKARIRIZ.. SERİN HAVA
BELKİ AYILTIYOR

King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

TAM SİRASIY-
DI.. ZÜMRÜT
KOLYE DÜŞÜN-
CE NEYE DE-
ĞİŞTİRMEDİNİZ?

KİM DEMİŞ.. BANA
TÜY PARMAK DER-
LER.. ŞİMDİ O SAH-
TESİNİ TAKI-
YOR

ARKASI VAR

İkinci muayeneden sonra ortada fevkalâde bir yüzükle muhteşem bir kolye kaldı.

ŞANSSIZLIK

Nakleden: Yavuz Kaynar

Sabahın erken saatinde Larrey'in kuyumcu dükkânından içeri giren orta yaşlı, sakalı şaşı, daha ilk gözüktüğü andan itibaren, camekânlardan birinin önünde duran genç tezgâhtarın emniyetini kazanmıştı. Meslek havatı patronunki kadar uzun olmamakla beraber bu genç kırk yaşında kadar gözükken, iyi giyinmiş müşterilerin ekseriya hatırı sayılır alışverişler yaptığını bilirdi.

Mandalinez genç adamın gözlelerinden, hissiyatını okuduktan sonra rahat bir nefes aldı ve onun uzattığı koltuğa yerleşti.

— Karıma bir hediye almak arzusundayım. Dedi. Ama iyi bir şey olsun istiyorum. Onun için elinizdeki en iyi parçalar hangileriye onları gösterin.

Biraz evvel ona karşı duymuş olduğu emniyet, genç tezgâhtarın, dükkândaki en nadide mücevherleri Mandalinez'in önüne sermesi gibi bir netice verdi.

Mandalinez bunlardan birçoğunu ilk kalemde aradan çıkarmıştı. İkinci bir sıkı muayeneden sonra ortada fevkalâde bir yüzükle, iri iri incilerden müteşekkil muhteşem bir kolyeden başka bir şey kalmadı.

Uzun zaman tereddüt ettikten sonra yüzüğü işaret ederek:

— Bunu alacağım, dedi. Fiyatını söyler misiniz?

— On iki bin beş yüz lira efendim!

Mandalinez bunun üzerine cebinden çek defterini çıkardı, fakat bunu açmazdan evvel:

— Yalnız bilmenizi isterim ki, dedi. Parayı Bordeaux'daki Transatlantik Bankasından çekeceksiniz. Bordeaux'da oturduğum için hesabım orada... Müessesenizin usullerini bilmiyorum. Her halde bir takım emniyet tedbirleri almak, tahkikat filân yapmak istersiniz... Ama ben yüzüğü bugün almak istiyorum. Onun için siz şimdi Bordeaux'ya, bankaya telefon ediverin.

Genç tezgâhtar tabii ki tahkikat yapacaktı. Ama müşterinin kolaylık göstermesi ve işleri kısa zamanda halledilecek bir hale getirmesi onu memnun etmişti. Hemen santrali açtı ve Bordeaux'daki Transatlantik Bankasını vermelerini rica etti. Santraldan ona hattın mesgul olduğunu, yirmi dakika sonra istedikleri verileceğini söylediler.

Bunun üzerine genç adam Mandalinez'e:

— Yarım saat kadar sonra yüzük emrinize âmade olacaktır beyefendi, dedi.

Mandalinez, yarım saat sonra dönmek üzere dükkânı terkettiği zaman saat on biri çeyrek geçiyordu.

Hiç vakit kaybetmeden, bir sokak ötede olan Imperia otelinin gazino kısmına girdi ve holdeki hücrelerden birinin telefonuyla santrali arayıp buldu:

— Alo, matmazel! Burası Larrey'in kuyumcu dükkânı. Biraz evvel sizden Bordeaux'da Transatlantik Bankasını istemiştik. Ama artık orayla konuşmağa ihtiyacımız kalmadı. Lütfen bu husustaki kaydınızı iptal edin... Teşekkür ederiz matmazel.

Telefon hücresini terkettikten sonra güç halle boş bir masa buldu ve yerleşti. Diğer masalarda oturanlardan yegâne farkı, onlar gibi çift değil, tek bulunuyordu. Sonra bir de, sık sık saatine bakıyordu.

Saat on biri kırk beş dakika geçtiği zaman yerinden kalktı ve yine telefon hücresine girdi. Biraz sonra, iki üç metre kadar ilerdeki dükkândan genç tezgâhtarın sesi gelmişti. Ona:

— Telefon başından ayrılmayın.

Bordeaux'yu veriyorum, dedi ve cebinden bir mendil çıkararak telefonun üzerine örtüp beklemeğe başladı.

Bir müddet sonra Larrey'in dükkânından «Alo! Orası Transatlantik Bankası mı?» diyen sesler gelmeğe başlamıştı. Bu defa konuşan deminki gencin sesi değil, daha kalın bir başkasıydı. Herhalde Mr. Larrey olacaktı.

Mandalinez sesine muhtelif tonlar vererek bankanın santral ve istihbarat bürolarının taklidini yaptı. Telefonu kapadığı zaman Mr. Larrey, Mandalinez adlı şahsın Transatlantik Bankasında, 274 numaralı hesapta mühim miktarda parası olduğunu öğrenmiş bulunuyordu.

Yarım saat kadar sonra yeniden kuyumcu dükkânına girdiği zaman dükkânda biri kadın biri erkek olmak üzere iki müşteri daha vardı. Genç tezgâhtar bu defa onlarla meşgul oluyordu. Kendisini bizzat Mr. Larrey karşıladı ve onun gözü önünde yüzüğü bir kutuya koyup paket ettikten sonra çeki imzalaması için Mandalinez'e oturacak yer gösterdi.

Ama Mandalinez çeki imzalayıp kutuyu cebine yerleştirdikten sonra dükkânı terkececek fırsatı bulamadı. Zira kendilerini sivil polis olarak tanıtan kadınla erkek ona mâni olmuşlardı. Mr. Larrey cebinde duran yüzük kutusunu geri isterken:

— Şanssızlık Mr. Mandalinez, diyordu. Yüzlerce numara içinden 274 ü seçmeniz hakikaten büyük bir şanssızlık... Ama siz tesadüfen devamlı müşterilerimden Mr. Arnold'un Transatlantik Bankasındaki hesabını kendi numaranızmış gibi yutturmağa kalkışmasaydınız bana yazık olmayacak mıydı?

KARTALIN OĞLU

Yakında başlıyor

KIRILMAZ BARDAK

Yazan: Achille Campanile
Çeviren: Feriha Demiray

Karım ben oldukça muktesit insanlarızdır. Cimri sayılmama-mıza rağmen parayı israf etmekten de hiç hoşlanmayız. Ama ne yapalım ki küçük ölümüz Marcel bu bakımdan hiç de bizlere çekmemiş.

En hoşuna giden eğlencelerden biri, eline verdiğimiz bütün bardakları, dolu veya boş olduklarına bakmadan yere atmak ve parça parça etmektir. Onların kırılışı esnasında husule gelen sestən pek huzeyyor olmalı. Durmadan bardak almaktan, evin diğer eksiklerini tamamlamağa paramız kalmıyor gibi bir şey. Muhakkak ki zamanla o da uslanacak ve bu kötü huyunu terkedecek.

Ona mikadan bardaklar veya kupalar içinde süt vermeyi az mı dedik. Fakat yumurcak bizim kullandığımız bardaklardan gayrisından bir yudum bile içmemeğe âdeta yemin etmiş. Onun hatırı için hepimiz de kolaylı kupalardan su içecek değiliz ya... Gümüş kupa gibi bir lüks de iktidarımız haricinde.

Yeni senenin ilk ayında on iki parçalık bir bardak takımı telef oluştuktan sonra karım senenin ikinci ayı için bir düzine yeni bardak daha aldı. Bu bardaklar okadar zarif ve sevimli şeylerdi ki, teker teker mahvolmaları ihtimali yüreğimi titretti ve bu hâdisenin verdiği ilhamla Marcel'e bir kırılmaz bardak almayı akıl ettim.

Marcel hazretlerini memnun etmek için bunun da, bizim kullandığımız on iki bardağın eşi olması lâzımdı. Mevcut züccaciye dükkânlarının kısmı azamını dolaştıktan sonra istediğim bardağı bir işportacıda bularak aldım ve akşam evde, Marcel'in bulunmadığı bir odada muvaffakiyetli bir tecrübe yaptım.

Artık Marcel sütünü bundan içiyor ve bardağı yere fırlattığı halde

kırılmadığını göre göre bu kötü huyunu kaybediyordu. Bizim bütün gayretimiz de kırılmaz bardağı ötekilerin arasına karıştırmamak uğruna sarfediliyordu.

Günün birinde o feci hâdis vuku bulmasaydı, öyle zannediyordum ki Marcel kötü huyunu tamamiyle unutmuş olacaktı.

Bir gün yemek esnasında Marcel'in elindeki bardağın yere atılarak parça parça olduğunu gördük. Hizmetçi yanlışlıkla oğlana bizim bardaklardan birini vermiş olabilirdi. Feci ihtimal aklımıza gelir gelmez hep beraber büfenin önüne koştuk.

Korktuğumuz başımıza gelmiş, kırılmaz bardak ötekilerin arasına karışmıştı. Büfede on iki tane bardak vardı. Halbuki bir tanesi oğlum tarafından kırıldığına göre on bir olmaları lâzımdı. On ikincinin kırılmaz bardak olduğu bu suretle meydana çıkıyordu.

Hizmetçiye azarlamak artık beyhudeydi. Bu gibi vaziyetlerde aklı seliminden her zaman istifade ettiğim karım: "Ben kırılmaz bardağı tanıyım," dedi. "Bunların arasındaysa muhakkak bulurum."

Bardakların muayenesi uzun sürdü ve nihayet karım, muzafer bir edayla: "Buldum!" diye bağırarak elindeki bardağı yere bıraktı.

Şangırtıyla beraber yüzünde hasıl olan ifade, cidden seyre değerdı.

— O olmadığını zaten biliyordun, dedim ve bu sefer ben bir bardak seçtim.

İliğine epey alınarak bir bardak daha seçip yere bıraktım. O da maalesef kırıldı.

Karım kızdı: — Benim sıramı niye aldın? diye çıkıştı. Şimdi benim iki bardak dememeğe hakkım var.

İki bardak daha tuzla buz oldu. Sıra bendeydi. Kalan yedi bardağı büyük bir dikkatle gözden geçirdim. Kırılmaz bardağı bulmam için yedide bir ihtimal vardı...

İhtimal nisbeti beşte bire indiği zaman karımla baktık. Sonra artık hiç beklemeğe lüzum görmeden bardakları birbiri ardına yere atmağa başladık. Büfede iki bardak kaldığı zaman karım şu muhakemeyi yürüttü:

— Bunlardan biri kırılır, biri de kırılmaz bardaktır. Onun için bir tanesini denemek kâfi.

Ve bir tanesini yere attı. Kırıldı tabii. Sonra artık hiç konuşmadan ötekini alıp yemek odasına döndük. Karım bunu sütle doldurup Marcel'e uzattı.

Deminden beri içeriki odadan ak-seden cam kırığı sesleri oğlanın bütün eski ihtarlarını canlandırmış ve onu canavara döndürmüştü. Bardağı daha eline alr almaz yere fırlattı. Süt ve cam kırıkları yemek odasının zemininde birbirine karıştı. Karımla göz göze geldik, ama bir şey söyleyemedik.

Tam bu sırada hizmetçi elinde kırılmaz bardakla içeri girdi. Bunu mutfakta bulmuşmuş... Ya Marcel'in ilk kırıldığı bardak! O kiminmiş?... O da misafir bardaklarından biriymiş. Kırıklardan cinsini anlayamamışız.

Hizmetçinin eline para verdim ve sekiz düzine ucuz bardak alması için çarşıya gönderdim... Kırılmaz bardak, üzerine indirdiğim çekik darbesine mukavemet edemedi...

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Bosıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

GİZLİ VAZİFE !..

TALPA DÖNDÜ. BİLAYI BULUP
GÖMECEKTİ.

144

BÖYLELİKLE KIZIN ÖLDÜĞÜNÜ
KİMSE BİLMEZ.
BU DERTTEN DE
KURTULURUZ

HAYRET.. KIZ ÖLMEMİŞ TE
UYUYORMUŞ SANKİ.. YÜ-
ZÜ HİÇ DEĞİŞ-
MEMİŞ..

KALBI DURMUŞ.. AMA RENGİNİ
NASIL MUHAFAZA ETMİŞ.
SOLNAMIŞ

ONU BU HALDE GÖMMEMELİ.
YİM. KARIMA GÖTÜREYİM BANA
BİR AKIL ÖĞRET- SİN

KOLLARINDAKİ
NE TALPA ?

NOTTOLA.. BAK BİLA
ÖLMÜŞ DE-
ĞİL Mİ?

ÖLMÜŞ MÜ, ŞİMDİ SEN Kİ-
Zİ BAK.. SON-
RA ANLATIRIM.

KALBI ÇOK
HAFİF ATI-
YOR

SANI MI NOT-
TOLA ?

BANA VAR.. PEKİ NE
DİM EDER.. YAPACAĞIM
SEN KIZI CAN.
LANDIRABİLİRİZ

SÖYLİYECE-
ĞİM CİTLARİ
BUL GE-
TİR.

YAZIK.. KIZ NEŞELİ OLDU.
BU ZAMAN BÜLBÜL
GİBİ ŞAKIRDI.

BU SIRADA INDIANA KIZI
ROZİNİN AŞIRILARINI
DİNDİRMEŞTİ.

SAĞOL ANNECİĞİM..
ŞİMDİ BIRAK GİDE-
YİM..

DELİ MİSİN ? İLKÖNCE İVİLEŞ-
SONRA BABANIN YANINA GİDE-
CEKSİN DE NE
OLACAK..

SENİ ÇİFTLİĞE
GERİ ALMASI
İÇİN YALVARA-
CAĞIM

BIRAK ANNE GİDEYİM..
BABAM BİR BEYAZI ÖLDÜR.
MEK İSTİYOR. ONA MANI
OLACAM.

SEN HENÜZ YÜRÜYEMEZ.
ADINI NE.. BEN GİDER.
REDEN BİLİYORSUN
ANNE ?

ARKASI VAR

MANDRAKE

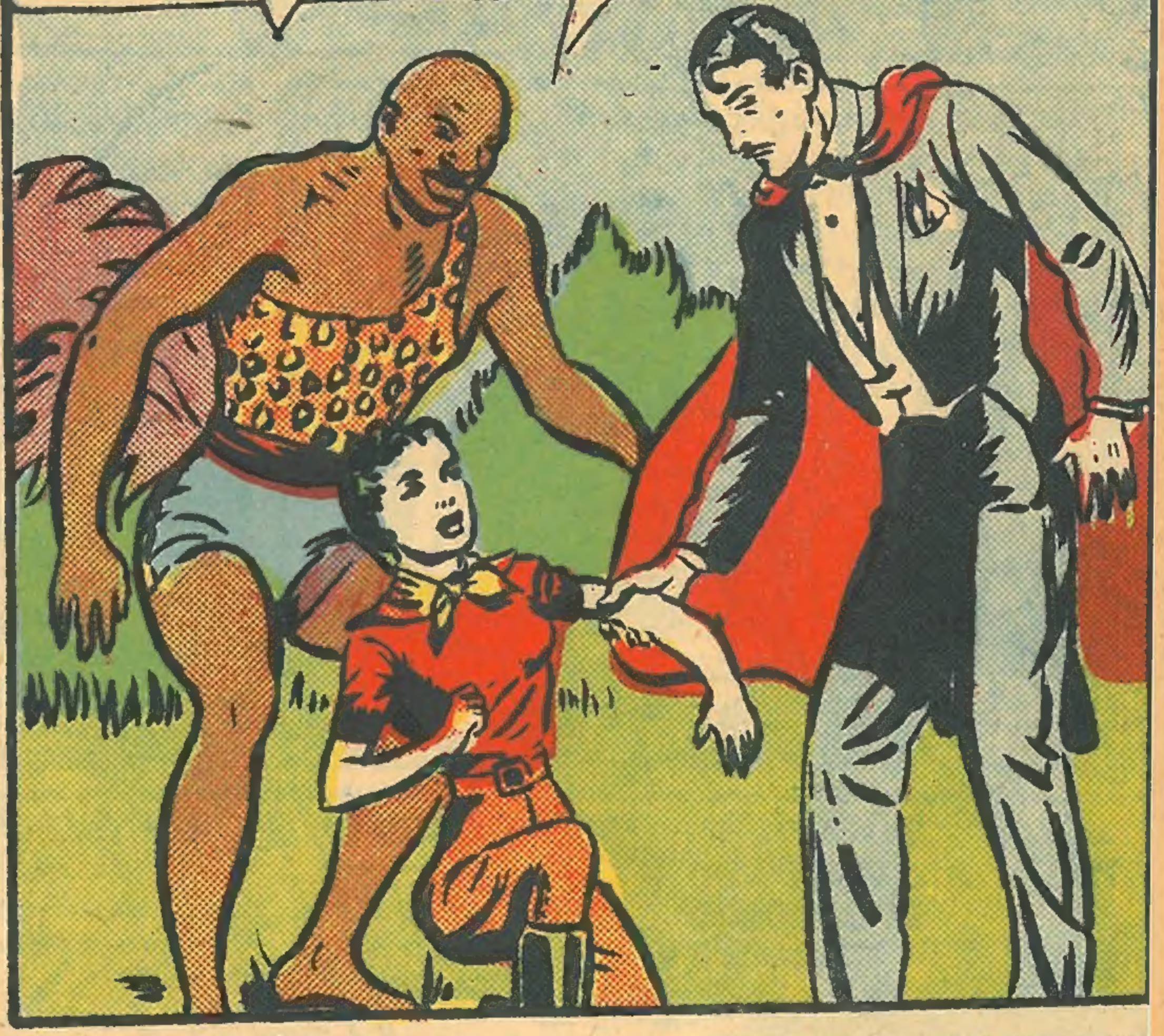
12

GÖRDÜKLERİ BÜYÜK
PIYANONUN BACAK-
LARINDAN ÇIKAN DAZ-
LAK BİR İHTİYAR ELİN-
DEKİ UFAK BİR A-
LETLE ÜÇÜNÜ DE
KIRDI GEÇİRDİ.

BİRAZ SONRA HURDAHAŞ BİR ŞEKİLDE
KALKTILAR..

SANKİ YÜZ SOPA
YEMİŞ GİBİYİM..

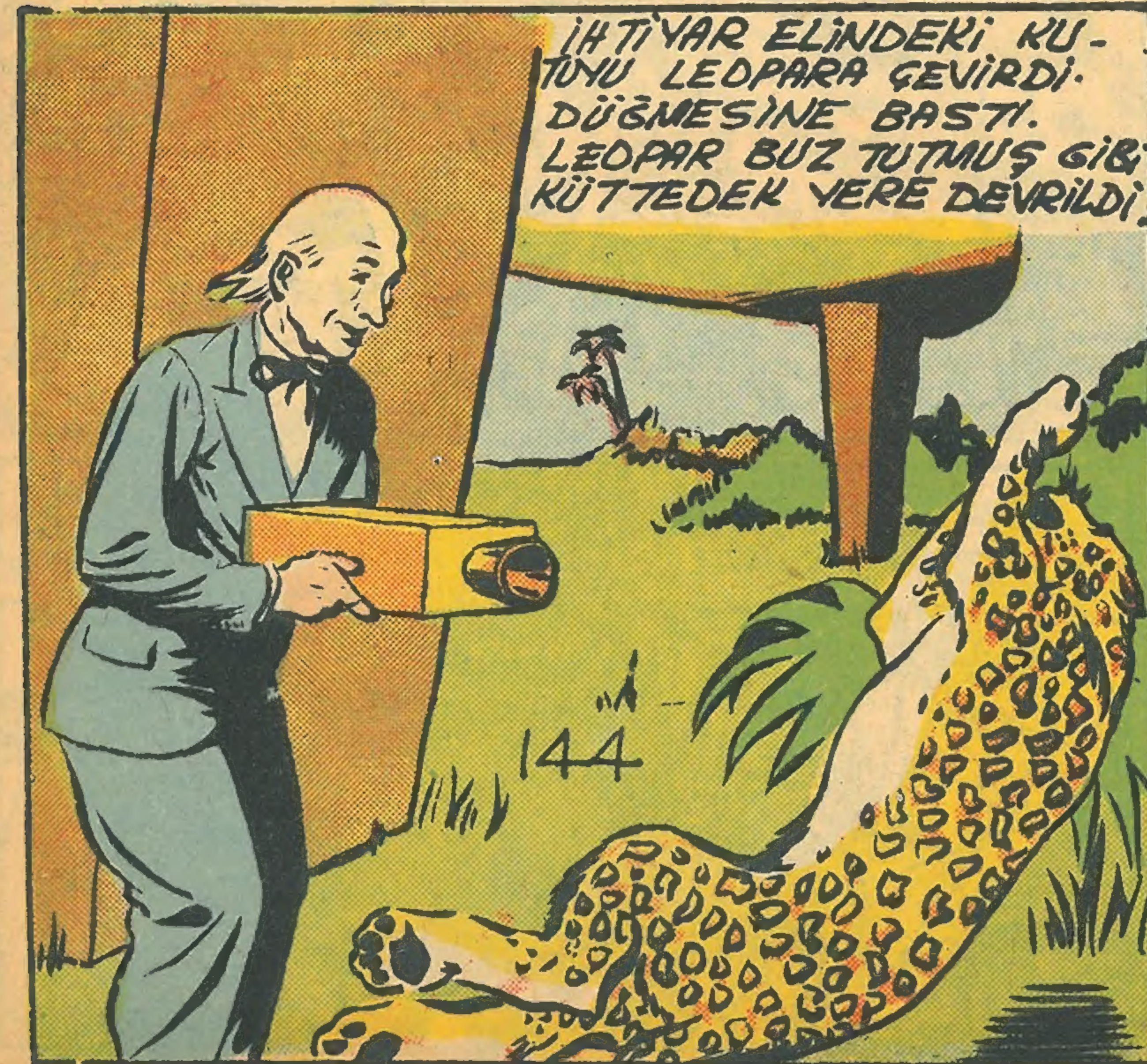
AMAN YAVAŞ TUT
MANDRAKE.. HER YE-
RİM ÇOK ACIYOR..

DEMİK SEN
DE SİHİRBAZ.
SİN- GEL
DOST OLA.
LİM.

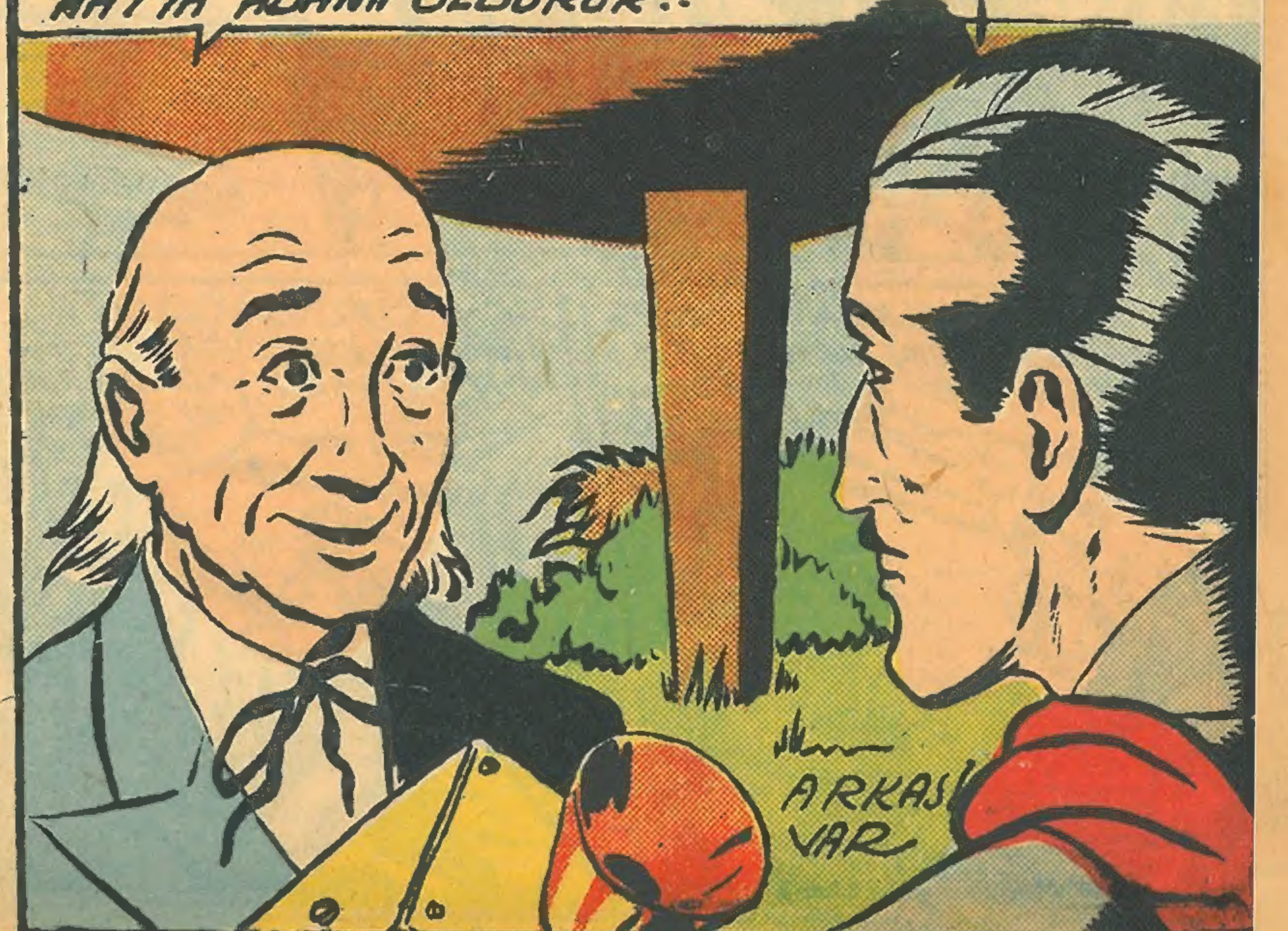
MANDRAKE HİDDETİNE MAGLUP
OLDU. BİR EL İŞARETİYLE İHTİYA-
RI TERSİNE GEVİRİVERDİ.

BU YENİ GELİŞEN DOSTLUK PAKTINI
HAIN BİR LEOPAR SİNSİ SİNSİ BOZMAK
İSTEDİ. İHTİYAR BU SALDIRIŞI TAM ZA-
MANINDA GÖRDÜ. ELİNDEKİ KUTUYU LEO-
PARA GEVİRDİ.

İHTİYAR ELİNDEKİ KU-
TUYU LEOPARA GEVİRDİ.
DÜŞMESİNE BASTI.
LEOPAR BUZ TUTMUŞ GİBİ
KÜTTEDEK YERE DEVRİLDİ.

BUNU MU MERAK EDİYORSUNUZ.. GAYET
BASİT.. KULAŞIN DUYMUYACAĞI SESÖTESİ
BES VE İHTİTAZ NEŞREDEN BİR ALET..
AZ TUTARSA ÇARPAR, ÇOK TUTARSA
HATTA ADAMI ÖLDÜRÜR..

ARKASI
VAR

GÖK SÜVARI

BUNDA GARİPSENECEK
BİR ŞEY YOK. ARKAM-
DAN AĞLIYACAK KİMSE
YOK. BİR TEK KİŞİ
VAR.. O DA NİSTE..

ŞU HALDE..

74/1

AKŞAM EVLERİNE DÖNMÜK ÜZERE HAREKET
ANNECİĞİM NE ÇOK İŞİK.. NE ÇOK İNSAN.. OTOBÜS YAN- ETTİLER
ŞU İÇİ İNSAN DOLU RUM..
TEKERLEKLİ ŞEY NE?

MAKSİMİLYANO İSTASYONDA HAYRETLER İÇİNDE
NE GÜZEL.. NE BÜ-
YÜK.. KANATLIYA
BEN ZİYÖR.. LÜTFEN GECE TABİNİ KALDI
VERİN..

EN SONRA TRENDE.

SON HABERLER.. KAYBOLAN UÇAK
BORNHOLM ADASINDA BİR ORMANDA
BULUNDU.

Uçağın enkazı arasında
iz yolunun tamamıyla kömür
hâline gelmiş olan cesetleri de
bulundu. Bunlardan sekiz tanesi
henüz teşhis edilemedi.
Teşhis edilenler şunlardır.
Notaskumlu Vladimir Horboz,
Stokholmli Margrit Melzer,
Landbergli Herma Doff,
Stokholmli Oriiz Kurmi...

144/1

MARGRİT MELZER.. DOKTORUN KIZI.
ALLAHIM SEN BANA YARDIM ET..
DEMELER BERABERDİLER.

DEMİK UBALDONUN NİSE BENİ
VE ELEONOREYİ ARAMAYA GİT.
MEKTE OLDUĞU DOĞRU DEĞİL.
Dİ.. O MARGRİTLE BİR EĞLENKE
SEYAHATI YAPIYORMUŞ..

BENİ SEVİP SEVMEDİĞİNİ HİÇ ÖĞRENE-
MİYECEĞİM. YOKSA BAŞTAN SEVDİ DE
SONRA VAZ MI GEÇTİ? YOKSA BENİM
İLE ALAY MI ETTİ.?

ORADA BÜYÜK
BİR YANGIN VAR
DEĞİL Mİ ANNE-
CİĞİM? BİR ŞEY
YANIYOR..

HAYIR YAVRUM..
O TUĞLA FIRINI..
SONRA O TUĞLA
LARLA EV YAPI-
LACAK..

74/2

İNİYOR MUYUZ ANNE?
GELDİK Mİ?

YA ELEONORE
BÜYÜDÜĞÜ VAKIT
ONA BABASINDAN
NASIL BAHSEDECEĞİM..
ACIYARAK MI YOKSA NEF.
RETLE Mİ YAD EDECE-
ĞİM.

GRANNADA ÇOCUĞU ELİNDEN ÇEKEREK EVE
DOĞRU ÂDETA
KOŞTU.

ZAVALLI ANNECİĞİM.. ACI HAKİKATI
ÖĞRENİNCE BELKİ BİRAZ TESELLİ
BİZİM EVİN YOLU BULACAKTIR.
BU MU ANNE? NE
GÜZELMİŞ.. ETRAF
HEP TASAFFUR ET.
TİĞİM GİBİ YENİ YE.
ŞİLMİŞ..

144/2

Amcamın MİRASI

Tefrika No. 22

YAZAN: K. TUĞCU

A vni sırtarak yüzüme baktı: — Ne mi düşünüyorum? Hani doğrusunu istersen bu karyolayı asırıp ortadan kaybolmağı desem yeridir. Sen onu yokladın mı?

— Tabii yokladım. Somye telleri paralanmış, boyası sıyrılmış, borulardan yapılmış bir bekâr karyolası.

— Borulardan yapılmış, ha? Hay Allah senin çizirtini versin.

— Ağzına tokadı yapıtırsam insan nasıl çizirdar anlarsın.

Avni kendisini topluyarak:

— Kahrimdan böyle söylüyorum be ağabey, dedi. Bu karyolanın ayak ucunda tenekeden bir ayna var mıydı?

— Öyle bir şey hatırlıyorum. Bükme, ince borulardan kaynakla yanlara tutturulmuş kafes gibi parmaklığın ortasında tenekeden bir de aynası vardı.

— Yarıklar olsun sana be ağabey.

— Avni, ne düşündüğünü açık söyle bana.

— Sana bir hikâye anlatayım da bak. Bir gün Rifki ile Neclânın oturduğu daire basılmıştı. Polisler eroin aradılar. Zırnık bile bulamadılar. Fakat hemen ertesi gün Rifki beni eve yolladı. Neclâ bana onluk paralardan yapılmış sucuk halinde tamam otuz tane eroin paketi verdi. Bunları alarak Yemiş gittim. Rifki orada bekliyordu. Bir sandalla açıldık. Emanetleri verdim. O da bana on kâğıt verdi. İşte hikâye budur.

— Peki bundan ne çıkar?

— Dahası var. Ben Neclânın yanına gittiğim zaman içerideki odanın kapısı aralıktı. Yerde yanına devrilmiş bir demir karyola vardı. Yerde bir İngiliz anahtarı duruyordu. Karyola elinden çok işler geldiğini söyledim. Cevap vermeden kapıyı kapattı. Biz esnaf takımı böyle işlerdeki marifetleri öğrenmek isteriz. Sonradan eroinleri hereye sakladıklarını anlatmak için epeyce kafa patlatmış ve o sıradaki vaziyeti gözümün önüne getirerek bir şeyler bulmağa çalışmışım. Düşün bir kere. Yana yatmış bir karyola. Yerde bir İngiliz anahtarı, karyola ayağının demir makarası, karyolanın ayağı içi boş ve çıplak bir boru gibi...

Zıpzip Avninin sözünü keserek: — Yeter, yeter, dedim. Anladım şimdi.

Çok canım sıkılmıştı. Başımı ellerimin arasına alarak uzun müddet düşündüm. Avni beni seyredip duruyordu. Nihayet:

— Fazla düşünmeğe değmez be ağabey, dedi. Olup bitenler gösteriyor ki Rifki bu karyolanın demir borularının içine para yerleştirmiştir. Dayalı, döşeli konağa böyle külüstür bir karyola getirmesinin sebebi budur. Ben senden ayrıldım ayrılalı, deliğe girmeden önce bu herifin neler yaptığını, nelerde dolaştığını ve kimlerle konuştuğunu araştırıyordum. Sarhoşluk haliyle bir gün Davudun meyhanesinde bir avuç altın çıkartarak: — Getir be Davut usta. Gözü. nü aç, bak bunlara para derler, altın para derler, demişti. Sonra da yakışıklı bir adam olduğu için zengin kız almanın faydasını anlatmış. Eh, insan kâğıt parayı ne

yapsın. Bankaya yatırmadıktan sonra. Altın yaptırır, sucuk gibi ya beline, barsak kemere sararsın, yahut ta karyola bacağının borusuna yerleştirirsin. Şimdi iş bu karyolayı ele geçirmekte...

Avninin şüphesi yerindeydi. Elimle teslim ettiğim karyolayı şimdi yeniden ele geçirmek için çok zahmet çekecektim. Bir endişe de Avninin bu karyolayı ele geçirip ortadan kaybolmasıydı. Biraz düşündükten sonra:

— Karyolanın nereye götürüldüğünü biliyorum, dedim. Sen hiç merak etme. Onu olduğu yerden kaldırırsın. Sana da söz verdiğim gibi on bin kâğıdı tıkır tıkır sayarım. Aklına başka bir denizlik getirme.

Avni sırtarak:

— Sen on bini gözden çıkarırdıktan sonra neye başıma dert açayım, dedi. İstedğin zaman gelirim.

— Sen bana iki gün sonra uğra. Şu on kâğıdı da al.

— 25 —

Arif yeni evlenmişti. Gözüne gözlük takıp bıyıklarını da uzatmış, polis kıyafetiyle eski arkadaşları tarafından tanınmaz bir hale gelmişti. Son zamanlarda tek başına iki sabıkalıyı bulup adliyeye teslim etmesine mukabil ikramiye de almış, amansız bir adalet adamı olup çıkmıştı.

Evine uğrayarak bir teneke bırakmış. Ertesi akşam resmi kıyafetiyle geldi. Bir zamanlar haydutların istila edip kafa çektikleri salonda, karşı karşıya oturduk. Şuradan buradan konuştuktan sonra sözü açtım.

— Arif, dedim. Seninle bir hırsızlığa gideceğiz.

Kaşlarını hafifçe çatarak: — Anlat bakalım şu işi, dedi. Olup bitenleri anlattım. Arif epeyce düşündükten sonra:

— Ağabey, dedi. Bu işi kanun yoluyla halletmeğe bak. Ben namuslu bir polisim. Gece hırsızlığı yapamam.

Hiç düşünmeden:

— Bazı işlere polisi karıştırmak lâzım, dedim. Biz başkasının malına çılmıyacağız. Burada zavallı bir kadının hakkı var. Bu bir istirdattan ibarettir. İş retniyete dökülürse çok uzar.

— Namuslu bir polis hiçbir zaman böyle işlere burnunu sokmaz.

— Ne çabuk namuslu oldun!

Arifin canı sıkıldı. Başını eğdi. Sonra tekrar kaldırdığı zaman

gözlerinin yaşlı olduğunu gördüm.

— Hakkınız var, dedi. Şurada kaç gün oldu ki.

Kalbi kırılmıştı. Ben içimi çekerek:

— Sabıkan, adalet için başaracağın işler karşısında hiç kalır, dedim. Sen namuslu bir insan olarak doğdun. Hayat seni kötü yola sürdü. Fakat Allah sebebini halketti. İşte namuslu adamlar arasındasın. Sendeki insanlığı keşfeden benim. Senin elinden tutan benim. Fakat görüyorum ki adamakıllı işini benimsememiş. Ben bu işi sensiz de yaparım.

Arif hislerini saklıyarak:

— Ne olsa bir eve girmek, oradan eşya çalmak bir hırsızlıktır, dedi.

— Hak ve adalet bu tarafta oluktan sonra hareketlerin suçu olamaz, dedim.

— Onu ancak ben anlarım ağabey. Mahalle bekçisi, mahalle komiseri anlamaz. Biz Emniyet memurları idareye haber vermek şar-

eve gittim. İhtiyar beni tanımasın diye gözlük taktım, mümkün merete değişmişim. Evde ellisine yakın bir de kadın vardı. Gayet şıman ve çatık kaşlı bir kadın. Evi onların nezareti altında dolaştım. Alt kattaki kömürlüğe kadar indim. Karyola malta döşeli sofada, hemen kapının yanında duruyordu. Üstüne eski bir örtü çekilmişti. Somye tellerini toplayıp bir beze bağlamışlar ve karyolayı kurmadan köşeye dayamışlardı.

İhtiyar epeyce üzüntülüydü. Eline para geçince evi tamir ettireceğini, kendisine dedesinden kaldığı için çok kıymet verdiğini söylüyordu. Nihayet:

— Güle güle oturun, dedim. Ev dışarıdan görüldüğü kadar harap değil. Yıkılma tehlikesi yoktur. Ben böyle rapor vereceğim.

İhtiyar çok sevindi. Bana dualar etti. Elektrik anahtarının yerini ve kapıyı iyice gözden geçirerek çıktım.

— 26 —

Sakin ve ay karanlığı bir geceydi. Akşamdan iyice hazırlanarak vaktinde merkeze gitmişim. Arif te oradaydı. Biz birer çay içip dereden tepeden konuşurken bir bekçi koşarak geldi ve iki sarhoşun kavga etmekte olduğunu söyledi. Karakoldan bir iki memur çıktı. Biz de arka sokaktan dolaşarak vaka mahalline gittik. Kavga çok eğlenceliydi.

İki sarhoş birbirlerine kıyasıyla saldırıyor, gırtlaklaşıyor, yerlerde boğaz boğaza boğuşuyor, arada bir «Can kurtaran yok mu?» diye feryat ediyorlardı. Mahalle çabucak ayaklanmış, perdeler açılmıştı.

Aksi gibi ihtiyarın evi içinde kimse yokmuş gibi sessiz bulunuyordu. Arif bir aralık bana:

— İşler fena, dedi. Evde kimse yok galiba.

Sonra karşıdaki komşuya sordu:

— Burada kimse yok mu?

Polislerin yakalamağa çalıştıkları sarhoşları seyreden adam:

— Bilmem dedi. Yarım saat kadar önce Necmi babayı gördüm. Misafir gelmişti. Kasaptan et almış, içeriye giriyordu. Zehra hanım da evdeydi.

Köşe başında bulunan evin bir yanı arsa, bir yanı da bitişik bina idi. Arif etrafa bir baktıktan sonra bir iki polise işaret etti. Cadde ve arsa tarafından küçük eve kimseyi sokmamak istedi. Sarhoşlar gidince kapıyı çaldı. Ses yok. Ben sabırsızlanıyordum. Biz işin tamam olduğunu bildirmeden toparlayıp götürdükleri adamları bırakmıyacaklardı.

Fakat kapalı bir kapıyı zorla açtırmağa da sebep yoktu. Buna rağmen ben bir iki defa çalınan kapıdan ses çıkmayınca Arife:

— Şu pencereden gireyim, dedim.

— Yapabilir misin ağabey?

— Misk gibi.

— Herhalde ev boş. Elini çabuk tut. Evin içini biliyorsun ya.

— Biliyorum. Bu küçük pencere avlunun dibindeki helânın penceresi.

— Haydi Allah kolaylık versin. Ben kapıdayım. İlk işin kapıyı açmak olsun.

(Arkası var)

BİZİ GÖRDÜLER BİLE
GEMİ ROTASINI DE-
ĞİŞTİRDİ.

KORKUYO-
RUM.

DAHA GÜÇ DÜ-
RANLARI ATLAT-
TIK

PEKİ ON-
LARA NE
DİYECEĞİZ?

ELBETTE BİR ŞEY
UYDURURUZ. ASIL MÜ-
HİMİ KİM OLDUĞUNU-
ZU GİZLEMİKTİR

NE YAPI-
YORSUNUZ?

81

ADALAR KRALİÇESİ

TEKNEYE KİMİN ELİ-
NE DÜŞTÜĞÜMÜZÜ YAZI-
YORUM. ELBETTE BU KAYI-
ĞI BİR BULAN OLACAK.

HEY AMİGOS.. KA-
YIKLA GEZİLECEK
ZAMAN MI?

MAALESEF BU ZA-
MANI BİZ SEÇ-
MEDİK.

NEREYE GİT-
TİĞİNİZİ ÖĞ-
RENEBİLİR-
MİYİZ?

GİDECEĞİMİZ
YERİ SİZ DA-
HA İYİ BİLİYOR-
SUNUZ. BİZİ
KURTARIN..

FAKAT SİZ BU GEMİNİN
KİME AİT OLDUĞUNU Bİ-
LİYOR MUSUNUZ? 2
MÜTHİŞ MADRAS'A

BU İSMİ İŞİTİNCE
SAĞLARINIZ DİKEN
DİKEN OLMADI MI?

ASIL BİZİ
BIRAKIR Gİ-
DERSENİZ
DEDİĞİN OLACAK..

KORSAN MADRASIN YEMEK YEDİĞİ SA-
LONDA İKİ KAZAZE-
İÇİNDE İKİ KAZAZE-
DE BULUNAN BİR
KAYIK BULDUK..

DEVİRİN DE-
NİZE..

İŞTE SEVİM-
Lİ BİR İSİM..

ÖYLEYSE DÜ-
RAN KENDİSİNE HA-
BER VEREYİM.

BENİM KİM OLDU-
ĞUNU BİLMİYEN
SEN MİSİN.. İSMİNİ
HIÇ İŞİTMEDİN
MI?

ŞİMDİ İLK DEFA
İŞİTTİM.. KULAĞA
ÇOK HOŞ GELEN
BİR İSİM.

PEKİ AMA
BİRİ KA-
DİN..

KADIN GENÇ
DEĞİLSE İKİ DE-
FA, EĞER GENÇ
İSE ÜÇ DEFA
DEVİRİN

ADAMIN SE-
NİN MEVCUDİ-
YETİNDEN BİLE
HABERİ YOK..
İSMİNİ BİLE
DUYMANIŞ

YAA.. GÖRÜL-
MEĞE DE-
ĞER BİR
MAHLUK..
GELİYORUM
YUKARI

144

ARKASI VAR

SAHTE NİŞANLI

Yazan: M. YAMAN

A rkadaşı boynuna sarıldı:
— Vay kâfir vay! Nasıl oldu yahu? Anlatsana!

O kıs kıs gülerken anlattı:

— Olmaz, olmaz, deme. Olmaz olmaz. Dünyada öyle acaip işler olur ki akıl almaz. Söylesen kimse-cikler inanmaz. Bendeniz geçen yaz...

— Tekerlemeyi bırak Allah'a şükna. Meseleye gel.

— Tam ben geldim, sen de kesttin. Geçen yaz Taksim tramvay durağındaydım. Karşıda pek genç ve pek güzel bir kız duruyordu. Bir tramvay kaçırdım, ikinciye binmedim, üçüncü kalabalıktı, dördüncü Şişli-Tünel. Kız da hep oralarda dolaşıyor, birisini bekliyor ama kim. Ne olur şu kızın beklediği ben olsam. Hey varadana kurban olayım, böylelerini baş belası diye mi yaratırsın. Ben iç çekip avuç yalarlarken kız bana gelmez mi? Kızardım, morardım, dilim tutuldu. O pek mahcup ve titrek bir sesle konuşmağa başladı:

— Bir zavallı kıza iyilik etmek ister misiniz?

— Emrediniz.

— Siz temiz yüzlü, namuslu bir gence benziyorsunuz. Basımda bir belâdır dolaşiyor, ne olur beni kurt-

yoktu ama Erol beni çok seviyordu. Kendisini öldüreceğini söyledi. Ben de ailemden izinsiz onunla nişanlandım. Asaf Bevin teklifini kabul etmememe sebep budur. Ben kendilerine hakaret etmiş değilim. Daha önceden söz vermiş bulunuyorum. İşte nişanlım Erol da şurada, dinleyiciler arasında oturuyor. Diyince hâkim beni çağırdı. Adımı, sanımı, işimi, gücümü sor-du. Öte taraf izin isteyip bana tek-

seni onun verecekler. Başımı salladım. Yirmi bine, en sonunda elli bine çıktılar.

— Ben Girizanı milyonlara değişmem. Ben onu seviyorum, dedim.

İşte böylece mahkeme kapandı. Gel gelelim iş bitmedi. Ertesi gün teyzesinin evine yemeğe davetliydim. Kız bana uzun uzun teşekkür etti. Yemek yedik. Sonra Girizan:

— Erol bey, dedi. Beni büyük bir dertten kurtardınız. Artık sahte yüzüğü çıkartınız parmağınızdan.

— Aman Girizan Hanım, dedim. Nasıl olur. Ben sizi elli bin liraya değişmedim. Şu birkaç gün içinde size deli gibi âşık oldum. Parmagımdan yüzüğü çıkarmak kolay ama sizi kalbimden çıkartamam.

— Aman Erol Beyciğim, nasıl

Olur?

— Girizancığım, rica ederim bir daha bunun lâfını bile etme. Ağlarım.

Kız hırslandı:

— Aaaa. Delinin zoruna bak. Böyle şey mi olur?

— Pekâlâ olur. Durup dururken (Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

BU SIRADA ÇOCUKLARIN ANASI YORGUN ARGİN ÇOCUKLARINI ARIYORDU.

ERTESİ GÜN BİR KÖYÜN ÖNÜNDEN GEÇİYORDU. HERKESTE MÜTHİŞ BİR TELÂŞ VARDI. BİR KULU BENİN ÖNÜNDE KAYNAŞIP DURUYORLARDI.

BU ADAMLAR BİR ARABA YÜKLÜYORLARDI. NİHAYET ARABA HAZIR OLDU. ÖNÜNE ARKASINA ON ATLI MUHAFAZ GEÇTİ. YOLA ÇIKTILAR.

BU ARABA KAFİLESİ KÖYÜN MEYDANINA GELDİ. ARABANIN ÜSTÜ ÖRTÜLÜYDÜ.

GIYOTİNİ BURADAN GÖTÜRÜYÖR. BU NE? NERE DEN GE-TİRİLER DİLER

NEREYE BİLMEY. BURADA BIRAKMA. GİDİ PARTİNE SINLARDA YOR CİVARINDA NE CEHEN. BİR ŞATOYA NEME GÖ-TÜRÜRLER GİDİYORMUŞ SE GÖTÜR SUN ER

YORGUN KADIN BU ARABAYA BİR MÜDDET BAKTI. SONRA OMUZLARINI SİLKTİ. YOLUNA DEVAM ETTİ. ARABA DA ÖNÜNE YÜRÜYÖRÜ.

BİR KASABAYA GİRDİLER. MEYDANA YÜRÜDÜLER. BU KÖY CUMHURİYETÇİLERİN ELİNDE İDİ. KADIN DA İLERLEDİ.

BÖLÜNMEZ VE AYRILMAZ FRAN SİZ BİRLİĞİ, EMNİYET KOMİTESİ

HÜKÜMET, MİLLET VE CUMHURİYETİ. MİZİN SELÂMETİ NAMINA ADI KARA LİSTEYE GEÇMİŞ İNSAN LARI, HİMAYE.

BU KARA LİSTE DE NESİ OLUYOR. NE BİLE YİM BEN

...İŞE..İBATE EDER İSE CEZALANDIRILACAKTIR. KARA LİSTEDE İSİMLERİ YAZI. LANLAR ŞUNLARDIR. ARKASI VAR

tarınız.
— Böyle bir hizmetten şeref duyarım efendim.

— Benim adım Girizan, sizinki?

— Benimki Davut.

— Davut mu? Ah olmadı işte.

— Neden?

— Davut diyince aklına insanın Karadavut filân geliyor.

— Kara Davut fena bir insan değildi ki. Sonra Davut peygamber var. Efendim adını koca bir semtle andığımız Davutpaşa var.

— Olsun. Bu isim bende iyi bir tesir bırakmıyor. İnsan isimlere şahsiyetler verir. Mehmet kaba, Aliler köylü filân olur. Ne olurdu sizin de İlhan, Fikret gibi bir adınız olaydı.

— Durun, durun, benim göbek ağım Davuttur. Büyükbabamın adı unutulmasın diye Davut diye çağırırlar. Asıl adım Erol. Erol Sezen.

— Ah ne güzel. Bir yerde oturalım da size derdimi anlatayım.

Kızcağız meşhur bir ailenin yavrusu. Yine meşhur bir aileden bir delikanlı musallat olmuş. Ayıp değil a, kız onu sevmiyormuş. Ailesi de İzmirdeymiş. Burada bir akrabasının yanında oturuyormuş. Bu istekten kurtulması için kendisini nişanlı gibi gösterip parmağına gördüğüm halkayı takmış. Karşı taraf işi bir hakaret haline getirerek izzeti nefis davası açmışlar. Şimdi mahkeme olacaktı ama ortada nişanlı yok. Ne olurmuş, ben kendimi onun nişanlısı gibi gösterse imişim. İnci gibi yaşlar döktü. Kabul ettim.

Mahkeme günü hâkimin karşısına çıktım. Yemin etsem başım ağrımaz. Hem kızın parmağındaki yüzükte benim adım, hem benim aldığım yüzükte onun adı var. Kız:

— Efendim, gerçik ailemin rızası

FIRTINA KAPTAN 37

DEMİK
ŞU NOK-
TADA..

NASIL ÇABUÇAK
ANLADIN.. EV-
VELSE ORAYA
GİTTİN Mİ?

BANA BAK. BU SÖYLE-
DİKLERİN YALANSA
SENİ DELİK DEŞİK
EDERİM.

ESİR KORSANI EMNİYETLİ
BİR YERE KOYDULAR. FIRTINA
KAPTAN ARKADAŞLARINI TOP-
LA DI.

ARKADAŞ-
LAR YARIN
AKŞAM SUS
ÖNÜNDEYİZ

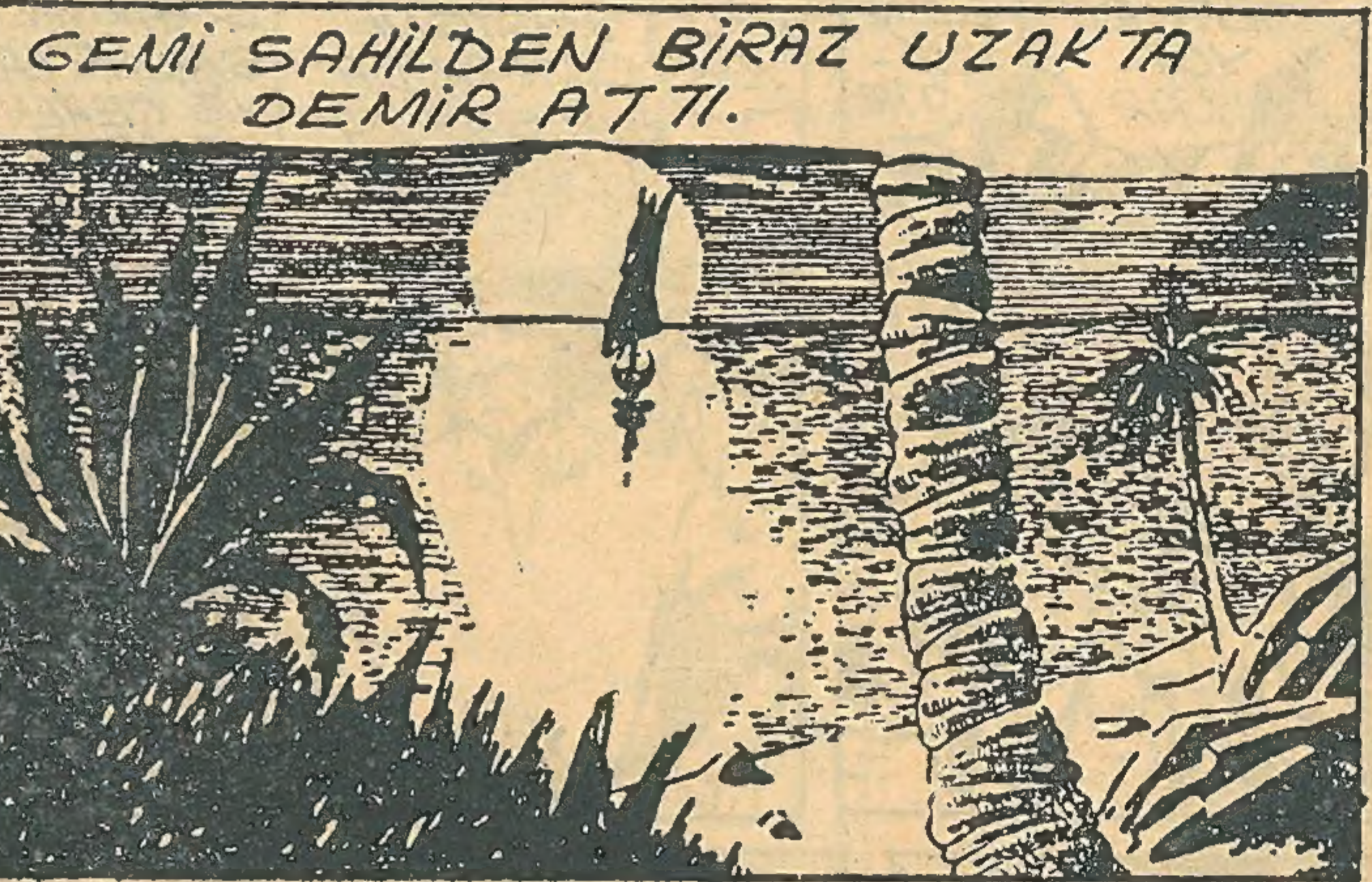
ERTESİ AKŞAM

YAKLAŞIYORUZ
LUI.. BAK HER-
KES YERİN-
DE Mİ?

GEMİNİN SANCAR TARA-
FINDA BİRKARALTI BELİRDİ

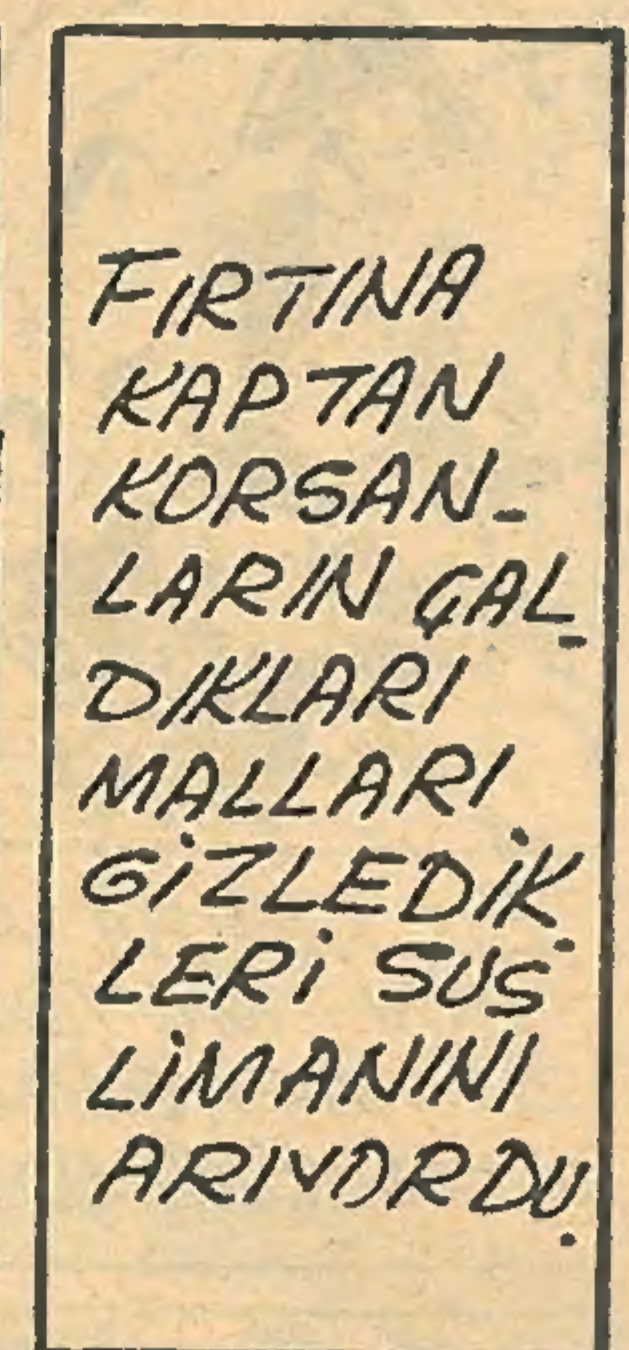
ŞURADA.. İKİ
KAYA ARASIN-
DA..

GEMİ SAHİDEN BİRAZ UZAKTA
DEMİR ATTI.

ANLAŞILDI MI? BRİZMON
VE SİZLER GEMİDE
KALIN.. GEMİYİ KORUYUN
ESİRE DİK DİKKATLİ OL
KATEDİN.

FIRTINA
KAPTAN
KORSAN-
LARIN ÇAL-
DIKLARI
MALLARI
GİZLEDİK
LERİ SUS
LİMANINI
ARINDI.

KAYIKLAR GEMİDEN AYRILDILAR VE
SESSİZCE KARAYA DOĞRU YOL ALDILAR.

KARAYA İLK DEF FIRTINA
KAPTAN AYAK BASTI. SONRA
ADAMLARI GELDİLER.

LUI YANINA ALTI KİŞİ ALDI.
İLERİYE ÖNCÜ ÇIKTI.

(Başı 3. sayfada)

malısınız.. Neşeli bir yıl geçirmenizi
temenni ederim efendim.

Garson kapıyı açtı ve tekerlekli
masayı sürerek dışarı çıktı. Hasıl
olan sessizliğin ortasında, beşinci
caddedeki kilisenin yeni yıl çanla-
rı duyulmaya başladı.

Neden sonra akılları başlarına
geldi ve arkasından:

— Yeni yılın kutlu olsun diye
bağurdılar.

SİYAH PELERİNLİ ADAM

(4. sayfadan devam)

— Geldik, dedi.

Margaret sözlerini tartarak ce-
vap verdi:

— Yani geldiğinizi haber ver-
mek istiyorsunuz değil mi efen-
dim. Bu benim için bir son değil.
sadece beni sürüklediğiniz bu me-
şakkatli yolculuğun bir merhalesi-
dir...

Don Pedro bu sözlerdeki asıl
mânayı anlamamış görünerek tas-
dik etti:

— Doğru. Yarın yolumuza ka-
rada devam edeceğiz. Fakat uzun
değil. Birkaç gün sonra Oviedodaki
malikânemizde olacağız...

Lady Margaret:

— Zannetmiyorum, dedi

Kendisini koruyacağını vaadet-
miş olan Frey Luis'i düşünüyordu.

Don Pedro biraz alaycı bir
sesle:

— Zannetmiyor musunuz; de-
di ve gölgede kalan yüzü gayet
beyaz görünen genç kıza yaklaştı.
Onu vaktiyle bir ilâh haline sok-
muş olan aşk şimdi içinde bir şey-
tan gibi başını kaldırıyordu. Aş-
kının nefrete istihale etmiş olduğu-
nu gördü. Onun uğrunda hayatını
bile vermekten çekinmiyecekti.
Buna mukabil genç kıza uyardır-
dığı his sadece bir nefret olmuş-
tu. Şimdi her ne pahasına olursa
olsun ona malik olmayı, onu ma-
nen ve maddeten kahretmeyi dü-
şünüyordu. Tekrar:

— Demek zannetmiyorsunuz?
dedi. Neye güvendiğinizi öğrene-
bilir miyim?

— Allaha...

— Allah... Mütereddillerin Al-
lahı. Size müzahir olacağını ümit
ediyor musunuz?

(Arkası var)

SAHTE NİŞANLI

(Başı 13. sayfada)

ne vardı benim kalbime girecek. Siz
sebepten oldunuz. Hem benim kalbime
ateş sok, hem de kaldır sokağa at.
Reva mı bu?

— Erol bey, rica ederim şaka-
yı bırakınız.

— Ben şaka etmiyorum. Bana
da yazık. Benim de gençliğim var.
Verem mi olayım. Sokağa yavru
kedi atar gibi beni niçin atıyorsunuz?
Ben bugüne bugün senin nişanlı-
nım. Mahkemede konuşan sen de-
ğil miydin? Hâkim de biliyor..

— Şimdi kendimi kaldırır pen-
cereden atarım.

— At, ben de atarım kendimi.
Cennette birleşiriz.

Hani odaya giren bir kus, çı-
pırır çıpırır da yere düşer. Giri-
zan da öyle oldu. Cennette değil,
yeryüzünde, onların mükellef apar-
tmanlarının süslü bir odasında bir-
leştik. İşte benim evlenme hikâyem
bu.

Arkadaşı haykırdı:

— Atıyorsun!

Erol güldü:

— Gel de bir gün Girizan yen-
ge sana anlatsın. Şimdi benden
memnun. Nem var, aslan gibi de-
likanlıyım. Babasının yanında tic-
aret yapıyorum. Sevmeğe gelince be-
nim kadar seven olamaz. Girizan
her zaman "Sülük müsün, nesin?"
diyor.

ALNIMIN

YAZISI

HAPİSHANEDE GÜNLER
BANA YILLAR GİBİ UZUN
GELİYORDU. ARKADAŞ
İLAHLARIM BENİM HAPİS-
HANE HAYATIMIN KISA
OLACAGINI SÖYLÜYDÜ.
LARDI.

12/1 YANSEN SANA BİR
MEKTUP..

BANA MI?

SENİNKİN.
DEN.. HEP
SENİ DÜŞÜ-
NÜYDÜ

MEKTUP AÇILMIŞ, HAPİSHANENİN SAN-
SÜRÜNDEN GEÇMİŞTİ. MEKTUP
KLERDENDİ.

BİRAZ EDEPLİ
OLALIM. OMUZUMDAN
MEKTUBU OKU.
MAĞA ÇALIŞMA

MARK SEV.
GİLİM SENDEN HİÇBİR
HABER ALAMIYORDUM.. BÜ-
YÜK BİR ÜZÜNTÜ İÇİNDEYİM.
HÖCRENDE YATIYOR KALKIYOR
BANA BEDDUA EDİYOR MUSUN?
MARK... MARK BENİ SEVİYOR MUSUN?
AH NE BEDBAH.
TİM MARK...

KÂBİTTA
GÜZEL KLERİMİN
NARİN ELLERİNİN KO-
KUSU VARDI HÂLÂ..
NEREDE İMKÂNSİZLİK.
LAR BAŞIMA ÇATLATA-
CAKTI..

BAŞIMI ELLE-
RİMİN ARASINA
ALDIM.. KENDİMİ KARA
BİR YEİSE SALIVERDİM.. ARKA-
DAŞLARIM BENİ
TESKİNE ÇALIŞ-
TILAR.. AKŞANNA
DOĞRU AĞILDIM.

DENEK YALNIZ DE-
GİLDİM. KLERİME BİR MEKTUP
MELEK BENİM MELEK DÖKTÜRDÜM
KLERİM. SANA SÖYLİYECEK O KADAR
ÇOK ŞEYİM VAR Kİ HANGİSİNDEN BAŞLI-
YACAGIMI KESTİREMEYİYORDUM.. SENİ SEVİYÖ-
RUM.. DİYE LÂFA BAŞLIYACAGIM.. FAKAT SEVEN
SEVİMİYEN HER İNSANIN AĞZINDA BU LÂF O
KADAR ÂDİLEŞTİ Kİ.. MELEK KLERİM
BEN NEYE SENİN YANINDA DEĞİL DE
BURADAYIM..

Sevi çok öğledim melek
Klerim benim. Olmanın yazısı
ne kadar kötü imiş. Bu gidişle
herkile bir türlü meydana
gikmıyacak. Burada sükut
ve iğnraftan yazsı yazsı
cürriyormuş. Hâliâ bir mek-
ken etmediler.
Allahum herkile birgün
anlaşılacak ve ben sana

BİNBİR ROMAN

AKLIMA NE GELİRSE
YAZDIM. GÖĞÜ MÂNASIZ
BOŞ LAFTAN İBARETTİ.
HEP KENDİMDEN BAHSEDİYOR VE
KLER AKLIMA GELDİKÇE MELEKTEN
BAŞKA LAF ETMİYORDUM.
YAZDIĞIM MEKTUBU BEĞENMEDİM.
VE AVUCUMDA BURUŞTURDUM.

NIHAYET ARKADAŞLARIM-
DAN BİRİ, ÇARTET, ELİNİ
OMUZUMA KOYDU.

VE SİNİR BUHRANINA KAPI-
LIP DİDİK DİDİK ETTİM YIRT-
TIM. HAPİSHANE ARKADAŞLA-
RIM HALETİ RUHİYEMİ ANLI-
YOR SESLERİNİ ÇIKARMI-
YORLARDI.

12/2

BU HALİN BANA PEK DOKUNDU DELİKANLI..
KENDİNİ O KADAR YEİSİN PENGESİNE BI-
RAKMA.. KENDİNİ YİYİP BİTİRİRSİN.
VALLAHİ KİMSENİN KILI BİLE KI-
PIRDAMAZ.. BOŞ VER..

AVUKAT DERÜNÜN, KONUŞTUKLARIMIZI
KLERE ANLATMADIĞI AKLIMA BİLE GELMİ-
YORDU. KLERİN BENİ, HER GEÇEN GÜN
BİRAZ DAHA UNUTTUĞUNU SANIYORDUM.
HALBUKİ...

KLER SANA KAÇTIR KONT
DARSAKLA EVLENMEK
İSTEYİP İSTEMEDİĞİ-
Nİ SORDUM..

KONT DARSAK'IN
ÜZERİNDE DÜRMÜ-
YORUM.. KİM OLURSA
OLSUN.. YETER Kİ BİRİ
İLE EVLEN VE BU
HALE BİR SON VER.
ÂLEME GÜLÜŖÇ
OLUYORUZ.

DARSAĞI
SEVMİYORUM DAHA
DİYECEĞİNİZ VAR MI ?

GEÇEN GÜN GELDİ.
SENİ BENDEN İSTEDİ.
SENİN 15 GÜN SONRAKİ YAŞ
GÜNÜNDE NİŞANLANDIĞINIZI
RESMEN İLÂN EDECEĞİME SÖZ
VERDİM. YA BUNU KA-
BUL EDERSİN YAHUT
SENİ EVLÂTLIKTAN
REDDEDERİM.

